

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Brevis deductio eorum quae fiunt in praxi toto statu transformationis modi ascendentis durante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

- III. *Myfticus in infimo profundi redigitur ad obfcuram vacuitatem.*
 IV. *In hac vacuitate non tam pungens foletas, quam remiffio operationis inuenitur.*
 V. *Paulatim reafsumuntur operationes fed admodum tenuiter.*
 VI. *In progreflu à remiffione operationis erigitur, per viuacitatem de nouo redeuntem.*
 VII. *In fummo infimi eleuatur ad regionem proprij fpiritus intuemdam.*

ARTICVLVS PRIMVS.

Breuis deductio eorum qua funt in Praxi toto ftatu Transformationis modi afcendentis durante.

IN manibus abscondit lucem, a & præcipit ei vt rursus adueniat. ac si diceret, ô pia anima, quando ordinata fruitione à supremis, & ampliffimis fpiritus regionibus, per medias sphæras, seu circulares motus, dimensionefue, ad infimas declinaueris; tum fuprema illa lumina fpiritus diuini tam contracta, modica, & parua videbuntur, vt in paruo, & quasi puncto quodam, quidquid in te repertum fuerit, concludere poffe videaris. quod quidem licet veriffimum fit, & realiffima praxi contingat; fimul tamen etiam sciendum est, iftiusmodi concludam (vt ita dicam) paruitatem sub nunc collecto, æterni, & infiniti rationem non ita perdere: quin fimul etiam vera, realique totalitate, operationes fpiritus peragi poffint. ficut ad oculum videre licet in sole, qui in radijs, & lumine per totum vniuerfum diffuso, ingentiffimus, in propria autem sphæra, minimus, &

propemodum intra manus abscondibilis apparet. Et ideo myfticus in infimo ftatus Transformationis modi afcendentis, lumen confortij diuinæ naturæ, quasi in globo abscondito, sphæra parua, & sub nunc collecto quidem; fed absque b pofituo tædio, aut fpiritus prefura participat; in progrefsu autem, & afcensu fpiritus proprij, in media fcilicet regione, vbi, vel fitu mentali, rursus præcipitur vt adueniat, longè splendidioribus radijs, quam in regione inferiori: in fummo autem fpiritus diuini, quasi in virtute fua ampliffimè lucet, ad clariffimam diem æternitatis prælibandum. & horum fimilia videre est in igne materiali, qui licet vnus idemque fit, aliter tamen ardet in carbone, & clariùs lucet in flamma, subtiliusque splendet in propria sphæra.

Et quia tam in infima, quam media, ac fuprema regione afcensus transformationis, frequens relapsus fit ad foletatem proprij fpiritus, licet absque moleftia: hinc pro actus exercitio, si nulla præexiftat vitalis bene-afficientia, ad verba præambuli, & imperfectas operationes, ad perfectas tamen difponentes, perficientes & continuantes re-

currendum est, vti dictum fuit supra *a* si verò ignis diuini amoris actualiter suauiolentia succensus fuerit, ipso instanti exercitium vnitui amoris inchoandum erit, vt etiam dictum est supra. *b* in sequentibus verò intermediis, seu magis notabiles regiones, vbi, situs mentales articulatè declarabimus.

Propria operatio quamdiu in infimo Transformationis modi ascendenti versatur, est auditus mystici attentio.

ARTICVLVS SECVDVS.

Auditus auris audiuit te. ac si diceret, ô pia anima, ex ordine sapientiæ diuinæ omnia suauius disponentis factum est, vt obumbratio fructiva ex consortio diuinæ naturæ præexistens, & pro vt Deus est terminus à quo, scilicet absque tua cooperatione vitalis bene-afficientia profluebat; ad ultimam sui communicationem peruenerit. iam verò alius modus, scilicet pro vt Deus eiusque familiare consortium est terminus ad Quem, scilicet vota, amorisque conatus sese extendunt, assumendus est. in cuius quidem initio, & infimo, cum adhuc omnia sint nuda, & vacua; ita vt modica sit vitalitas internarum operationum, bonum est, & cum primis necessarium, vt auditu auris Deum audias, vtque non tam explicita operatione procedas, quam tacita, vigilantique auditione in secretis.

simò spiritus obserues, quid, & quantum Deo placeat, de se suaque amicitia conferre: vnde etiam non tam actiue, quam passiuè interior cooperatio, & conformitas institui debet, & audiri quid in te loquatur Dominus.

Interea verò dum in infima regione circa diuinum Bonum, & Pulchrum, circumuolutiones operationum peraguntur, singulari diligentia memorandum est; inferiores, seu sensibiles vires ordinariè modicum participare, deijs, quæ in spiritu fiunt; tam enim subtili transcendenti Deus, qui spiritus est, hic adoratur, vt in totum hominis compositum, modicum quid influere possit: nec tamen idè tædium sollicitatis ex hac carentia diuina in sensuali homine subsequitur, aut actibus resignationis patientiam excitare debet; sed omnia clarè dijudicans aliud non petit, nec desiderat, quam vt omnia sint conformia veritati. atque hinc maxima reformatio, ex peccato originali corrupti hominis apparet: is enim per infinitos propemodum antecedentes actus mortificationis, virtutis, & fruitionis consortij diuinæ naturæ in tantum depuratus est, vt nil molestè ferat, quod rectè fieri agnoscitur; extraordinariè tamen, & cum in actus exercitio per amoris excessus à statu suo dimotus fuerit, ex eiusmodi amoris abundantia à superioribus viribus in inferiores fiet ordinariè suauissimus influxus; ita vt totum hominis compositum, sicut in statu Transformationis descen-

a Paraphr. 6. b Paraphr. 9. c Iob. 42.